

почти цѣлото лѣто: обикалятъ по тия мѣста, ходили по даямитѣ, снабдили се съ облѣкло, царвули, тютюнъ и всичко, отъ което имали нужда.

По това време дошелъ при четата единъ тѣхенъ приятелъ българинъ отъ Дели-Ормана и ги поканилъ да отидатъ и по неговитѣ мѣста. Хаджи Димитъръ обещалъ, че ще го заобикалятъ, когато настанѣло време да се завърнатъ въ Влашко. Приятелътъ, следъ като престоаялъ два-три дни при тѣхъ, си отишелъ, а четата останала по две причини: Инджето се разболѣлъ отъ трѣска и го чакали да се приповдигне, а отъ друга страна, чакали Стоянъ Стойновъ да се завърне отъ Силистра, гдето билъ отишелъ да приготви каикъ за тѣхното минаване на връщане презъ Дунава. При това Стойновъ трѣбвало на връщане да получи нѣкои сведения за единъ турчинъ въ с.Декили-ташъ, турчинътъ вършилъ зло на българитѣ въ околността. Скоро Стойновъ се върналъ и имъ съобщилъ, че лодката за минаване е готова, а освенъ това имъ далъ и сведенията, които събралъ за турския изедникъ.

Стигнали въ селото и намѣрили кжщата на турчина. Презъ нощта, четниците влѣзли въ двора на кжщата. Въ нея живѣли осемъ души. Хаджията и Караджата се вмъкнали презъ баджата. Четниците влѣзли вжтре и запалили свѣщъ. Разбудили се всички и разви-